

ozvu se hlasem
který vítr smete
každá řeka
je přítok léthé

(v. furchovi)

bez listí
strom oněměl
chceš čísti
čti svou zem

podzime
naše tichá smrt
prosvítá
tvými černými větvemi

v těch hrobkách jsme se poschovávali
a křičeli na sebe celou noc neumíš si
představit upřímnější a lyričtější roz-
hovor hřbitovy volají mé kroky ve
chvějícím větru polykají světlo a pod-
zim mrtví sklízeli listopad prsa mrt-
vých si připnula hrobku v těchto
dnech začíná rozsyp mrazu urny stro-
mů pustily již listí noví mrtví jsou
rozsyp světa na staré hřbitovy...

hřbitov kvete
ve snech dětem

celý večer
tulák klečel
živ jen o hvězdách...

o tancích poznáš čas
poznáš jak podvádí
předtím než tě zhas
laskal tě v hedvábí

měsíc do luny dorůstá
barvy večera
se tiše kladou na ústa

mrtvou slinou
měsíc laská oblinu

kosti se svinou
rodičce do klínu

měsíc tluče rosou
na bubínek noci
zrna hvězd vyrostou
do záře nemocí

noc temná vědma
ví o našich spádech
závrať však nedbá
kampak hlava spadne

mandelštam
mandlová moucha
stalinských mucholapek
byl za slovo lapen

aparátčik a režimista
ptáčník volna východ cysta
kde nebude exodu

v tomto dusném nepokoji
nesklidíš už nikdy klid
byla svatba už jsme svoji
bydlo pálí v lihu lid

ancien régime
v noci jen ležím

dolce far niente
kdo je stár hnije hned

metempsychosis
metej si pózy

loci communes
hocikomu nes

déjà vu
béž hlavy

mouches volantes
už je voláte

modus vivendi
do hrůz vyjem dny

tête à tête
chceš zapět

rigorózum
rýhuj rozum

z toho těla lehce nevybrusíš
ústy ses dotkl osudu
ale tělem ladíš zemi
pro čas svého nebudu